

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 10. juni 2020 blev i sag nr. 94428:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I redegørelse af 8/11 2019 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Klagers ønske:

At Tryg betaler 12% varigt mén.

Sagsfremstilling:

Sagen drejer sig om, hvorvidt der er årsagssammenhæng mellem klagers skade ved ulykkestilfældet den 2. juni 2015 og klagers mén i form af diskusprolaps i lænderyggen.

Den 2. juni 2015 skulle klager under sit arbejde som ... renovere et lille badeværelse, som havde en størrelse af cirka 1,5 x 2 meter. Da der ikke var meget plads på badeværelset, var klager nødsaget til at stå i en foroverbøjet stilling og vride ryggen uhensigtsmæssigt for at udføre sin arbejdsopgave i form af at skovle murbrokker fra gulvet og op i en spand.

Under udførelsen af arbejdsopgaven vred klager ryggen på en uhensigtsmæssig måde, da han skulle løfte en skovl med murbrokker, hvorefter han straks mærkede jagende smerter i sin lænderyg.

Klager kontaktede egen læge på dagen for ulykkestilfældet, hvorefter han blev indkaldt til undersøgelse ved egen læge den efterfølgende dag (den 3. juni 2015).

Til undersøgelsen konstateredes smerter og stivhed, hvorfor klager blev henvist til behandling ved fysioterapeut.

Fysioterapeuten konstaterede stærke smerter og mistænkte klager for at have pådraget sig en diskusprolaps, som er opstået efter ulykkestilfældet den 2. juni 2015.

Klager blev på grund af en akut forværring den 18. juni 2015 indlagt på ... Afdeling, hvor han blev smertebehandlet.

Klager blev ligeledes indlagt den 22. juni 2015, og den 23. juni 2015 blev der foretaget en MR-skanning, som påviste en median og paramedian diskusprolaps. Det fremgår ligeledes af journalnotaterne fra hospitalet, at rygsmerterne stammede fra et det vrid i lænderyggen, som var sket den 2. juni 2015. Klagers patientjournal og lægeerklæring fremlægges henholdsvis som sagens bilag 1 og 2.

Den 31. august 2015 anmeldte klager skaden til sin ulykkesforsikring hos Tryg. Skadesanmeldelsen fremlægges som sagens bilag 3.

Klager anmeldte ligeledes skaden som en arbejdsskade. I den forbindelse blev der lavet en funktionsattest vedr. brystryk og lænderyg, som blev udarbejdet af klagers egen læge den 19. februar 2016. Der blev ligeledes foretaget en speciallægeundersøgelse. Af speciallægeerklæringen fremgår: *'Den 02.06.15 var han på arbejde som ... Skulle skovle murbrokker i en spand i et snævert lokale (...) I forbindelse med at han løftede op, hvor kroppen var bøjet forover og mod venstre, mærkede han et smæld i ryggen. Det viste sig siden, at han havde pådraget sig en lumbal prolaps på L4/5 niveau median/paramedian gående mod venstre', samt 'Han har således følger efter sit forløftningstraume i form af konstante rygsmerter'.*

Funktionsattesten og speciallægeerklæringen fremlægges henholdsvis som sagens bilag 4 og 5.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anerkendte skaden som en arbejdsskade og tilkendte godtgørelse for varigt mén ved afgørelse af den 27. november 2017, som fremlægges som sagens bilag 6

Arbejdsskadesagen blev behandlet i Ankestyrelsen, som den 12. november 2018 traf afgørelse om, at klagers diskusprolaps i lænderyggen er en arbejdsskade, og at klager har ret til 12% i godtgørelse for varigt mén.

I afgørelsen lagde Ankestyrelsen bl.a. vægt på, *'at hændelsen (klagers vrid i ryggen den 2. juni 2015) har medført en belastning af din (klagers) lænderyg, der er relevant i forhold til at medføre en diskusprolaps i lænden'*. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, *'at der er tidsmæssig sammenhæng med dine symptomer på en diskusprolaps i lænden og ulykken på dit (klagers) arbejde den 2. juni 2015.'* Ankestyrelsen har desuden vurderet at *'der efter en lægelig vurdering både (er) straks- og brosymptomer'* Desuden har Ankestyrelsen skrevet *'Vi er opmærksomme på, at du også har haft smerter i lænden som følge af et lændehold i december 2013. Vi vurderer dog konkret, at dine tidligere lænderyggener ikke har betydning for anerkendelsesspørgsmålet'*. Afgørelsen fremlægges som sagens bilag 7.

Den 21. december 2018 fremsendte Tryg en skrivelse med deres vurdering af ulykkessagen til klager, hvor selskabet afviste dækning på baggrund af manglende årsagssammenhæng mellem ulykken og klagers gener, idet selskabet bl.a. lagde vægt på, at hændelsen ud fra en lægefaglig vurdering ikke var egnet til at medføre en diskusprolaps. Skrivelsen fremlægges som sagens bilag 8.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring foretog en vurdering af klagers varige mén, og ved vejledende udtalelse af den 21. marts 2019, som fremlægges som sagens bilag 9, blev klagers varige mén vurderet til mindre end 5%.

Som sagens bilag 10 fremlægges skrivelse fra Tryg til klager, hvor selskabet på baggrund af den vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastholder, at de ikke vil dække skaden.

Sagen blev genvurderet hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som ved skrivelse af 14. juni 2019 fastholdt deres tidligere vurdering af 21. marts 2019. Derefter fremsendte Tryg en skrivelse af 9. juli 2019 til klager om, at der ikke vil blive udbetalt erstatning i sagen, idet Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastholdt deres tidligere afgørelse. Skrivelserne fremlægges som sagens bilag 11 og 12.

Anbringender:

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende, at der er årsagssammenhæng mellem skaden den 2. juni 2015 og de varige gener, at hændelsen er egnet til at forårsage varig personskade, at der er såvel straks- og brosymptomer, at tidligere lændehold i december 2013 ikke skal tillægges vægt, at klager har ret til at få udbetalt 12% varigt mén."

Selskabet har i brev af 29/11 2019 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vi har modtaget ankenævnets meddelelse af 13. november 2019 omhandlende klage over vores afgørelse af 9. juli 2019.

Sagen er behandlet efter forsikringsbetingelserne for ulykke nr. 0406, jf. bilag 1.

Sagen drejer sig om, at vores kunde, i det følgende kaldet 'klageren', den 2. juni 2015 i forbindelse med sit arbejde som ... fik et vrid i lænderyggen.

Twisten for nævnet vedrører spørgsmålet om årsagssammenhæng, herunder hvorvidt den diskusprolaps, som klageren efterfølgende har fået konstateret er opstået som følge af ulykken den 2. juni 2015.

Sagsforløb

I klagerens skadeanmeldelse, jf. bilag 2, som vi modtog den 31. august 2015, oplyste klageren blandt andet: *'Skaden opstod da jeg på mit arbejde skulle fjerne mursten fra en væltet væg. Rummet var ikke særlig stor, og murstenene lå i en stor dynde der fyldte hele gulvet. Jeg står lidt skævt pga rummets størrelse og fordi man bliver nødt til at starte fra en ende af, når man skal skovle mursten. Da jeg skovler får jeg en stor klump af sammensatte mursten på skovlen (jeg vil anslå at jeg løftede 20 kg, men det godt have været mere pga det hele lå i en dynde). I det jeg løfter får jeg et vrid i ryggen og akutte rygsmerter. Mængden og vægten af mursten overraskede mig'.*

På baggrund af anmeldelsen indhentede vi de lægelige oplysninger i sagen. Oplysningerne er vedlagt som bilag 3.

Da skaden også var anmeldt som en arbejdsulykke, bad vi ligeledes Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om sagens akter, jf. bilag 4.

Af oplysningerne, som vi modtog, fremgik det blandt andet, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved afgørelse af 16. september 2016 havde anerkendt ulykken som en arbejdsskade og fastsat det varige mén til 8 %.

Arbejdsskadeforsikringsselskabet havde påklaget afgørelsen, og den 13. november 2018 modtog vi en henvendelse fra klageren om, at Ankestyrelsen nu havde truffet afgørelse i arbejdsskadesagen. Af Ankestyrelsens afgørelse af 12. november 2018 fremgik, at Ankestyrelsen stadfæstede Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse vedrørende anerkendelsesspørgsmålet. Derimod fandt Ankestyrelsen, at det varige mén var 12 % i modsætning til de 8 %, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde fastsat. Afgørelsen er vedlagt som bilag 5.

Vi forelagde herefter oplysningerne for vores rådgivende lægekonsulent, som vurderede, at den anmeldte hændelse ikke var egnet til at medføre varig skade i form af en diskusprolaps i en ellers rask ryg.

Vores skadeafdeling afviste på den baggrund at yde dækning for skaden. Da vi ikke var enige i Ankestyrelsens afgørelse, forelagde vi imidlertid den private ulykkesforsikringssag for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvilket vi også informerede klageren om i brevet af 21. december 2018. Brevet er vedlagt som bilag 6.

Ved vejledende udtalelse af 21. marts 2019, vurderede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring klagerens varige mén som følge af hændelsen den 2. juni 2015 til mindre end 5 %, på grund af manglende årsagssammenhæng. Udtalelsen vedlægges som bilag 7.

Vores skadeafdeling fastholdt derfor afgørelsen i brev af 1. april 2019.

Klagerens advokat bad om en genvurdering af sagen, idet hun mente, at en neurologisk speciallægeerklæring ikke var indgået i vurderingen. Advokatens redegørelse er vedlagt som bilag 8.

Ved genvurdering af 14. juni 2019 fastholdt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at det varige mén var mindre end 5 %. Udtalelsen er vedlagt som bilag 9.

Sagen er herefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Vores vurdering

Efter modtagelsen af klagen via Ankenævnet har vi haft lejlighed til at se på sagen, men har ikke fundet anledning til at ændre skadeafdelingens afgørelse.

Vi vurderer fortsat, at der ikke er årsagssammenhæng mellem hændelsen den 2. juni 2019 og klagerens aktuelle gener i ryggen.

Ved vurderingen har vi lagt vægt på, at den anmeldte hændelse ikke er egnet til at medføre en påvirkning af en art og et omfang, som kan medføre en varig skade i form af en diskusprolaps i en ellers rask ryg.

En diskusprolaps opstår meget sjældent ved en enkeltstående begivenhed, men er typisk 'det sidste led' i en række degenerative processer i ryggen. En diskusprolaps vil derfor også som oftest opstå uden nogen særlig ydre påvirkning som følge af en større eller mindre forudbestående degeneration i diskus.

Vi har også lagt vægt på, at det af lægejournalen fremgår, at klageren forud for hændelsen den 2. juni 2015 havde gener i lænderyggen efter en tidligere arbejdsskade tilbage i august 2013. Vi skal i den forbindelse for en god ordens skyld gøre opmærksom på, at klagerens ulykkesforsikring ikke dækker forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom, ligesom forsikringen ikke dækker gener svarende til ét i forvejen bestående mén eller lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 9.2.1.

Vi har som bekendt også forelagt sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som er enig med os i, at hændelsen, ud fra en lægefaglig vurdering, ikke er egnet til at medføre varige gener i lænden.

Klagerens advokat mener, at vi bør anerkende, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen den 2. juni 2015 og klagerens aktuelle gener i lænderyggen, samt at han har pådraget sig et varigt mén på 12 %. Advokaten henviser i den forbindelse til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse i arbejdsskadesagen.

Vi skal i den forbindelse blot gøre opmærksom på, at der er forskel på vurderingen i arbejdsskadesager og private ulykkesforsikringssager. I arbejdsskadesager sker vurderingen efter reglerne i arbejdsskadeloven. Således følger det af den særlige formodningsregel i Arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2, at der er en stærk formodning for, at ulykken har været udslagsgivende for udviklingen af generne, når skadelidte ikke har haft gener før ulykken, og at den, der påstår, at forudbestående forhold af sig selv ville have medført samme tab eller lignende, har bevisbyrden herfor.

I private ulykkesforsikringssager reguleres parternes rettigheder og forpligtelser derimod af den mellem parterne indgåede forsikringsaftale, og det er derfor de til forsikringsaftalen knyttede forsikringsbetingelser, der bestemmer dækningsomfanget, og skadelidte, der har bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem de varige gener og den anmeldte hændelse. Der er endvidere forskel i vurderingen af fradrag i méngodtgørelsen i de to typer af sager.

I arbejdsskadesager påhviler der arbejdsskademyndighederne en streng bevisbyrde i forhold til fradrag i méngodtgørelsen på grund af forudbestående gener, jf. arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2, hvor der foreligger en formodning for, at den tilskadekomnes tilstand efter en arbejdsskade i det hele er forårsaget af arbejdsskaden, og derfor skal erstattes fuldt ud, medmindre andre forhold eller årsager med overvejende sandsynlighed har haft betydning for tilstanden.

I private ulykkesforsikringssager påhviler der ikke selskaberne samme strenge bevisbyrde, hvilket betyder at skadelidtes bevisbyrde for, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen og generne er lempeligere i arbejdsskadesager end i private ulykkesforsikringssager.

Vi fastholder derfor, at vi ikke kan yde dækning for klagerens aktuelle gener i lænderyggen, da der efter vores vurdering ikke er sammenhæng mellem generne og hændelsen den 2. juni 2015."

Klagerens advokat har i brev af 14/1 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Først og fremmest har selskabet anført, at ulykken den 2. juni 2015 ikke var egnet til at medføre en diskusprolaps i en ellers rask ryg.

Der henvises til gennemgangen af faktum omkring ulykken i mit tidligere indlæg, idet det anføres, at der var tale om et løft af en tung klump mursten på 15-20 kg med armene ud fra kroppen i en akavet, foroverbøjet stilling under trange pladsforhold, hvorved der skete et vrid i ryggen straks forfulgt af akutte, jagende smerter i lænderyggen.

Det anføres hertil, at der er klar tidsmæssig sammenhæng mellem ulykken og opståen af sagsøgers gener, som endvidere er veldokumenterede i lægejournalen.

Det anføres endvidere, at det foretagne løft netop er udført med en sådan vægt og under sådanne omstændighederne, at det medførte en væsentlig belastning af sagsøgers ryg, som er egnet til at medføre en diskusprolaps.

Selskabet har herudover henvist til, at der er forudbestående gener som følge af en arbejdsskade i 2013, og at selskabet ikke dækker forværring af disse gener.

I den forbindelse anføres det, at der ikke er tale om forværring af generne fra nogen tidligere lænderygsskade, men en særskilt ulykke, som netop har medført en diskusprolaps i en i forvejen rask ryg.

I forhold til ovenstående henvises der til, at der ikke er nogen relevante forudbestående forhold i sagsøgers ryg, herunder i form af degeneration. Det fremhæves i den forbindelse, at sagsøger på ulykkestidspunktet var ... år gammel, hvorfor eventuel degeneration må anses for så minimal, at dette ikke under normale forhold har kunnet medføre en diskusprolaps.

Vedrørende selskabets henvisning til et lændehold i 2013 fremhæves det, at generne herfra allerede i marts-april 2014 var reduceret til kun at medføre få ryggener, som ikke var daglige.

Det fremgår endvidere i forbindelse med en røntgenundersøgelse af 4. april 2014, at min klient på daværende tidspunkt hverken var degenerative forandringer eller diskusprolaps, idet der alene blev noteret: *'Normale krumninger. Normale hvirvler og i.v. rum'*.

Det gøres på baggrund af ovenstående gældende, at følgerne efter lændeholdet i 2013 var reduceret til at være ikkeeksisterende ved ulykken den 2. juni 2015, og at der ej heller var nogen relevant degeneration."

Selskabet har i mail af 4/2 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Vi finder fortsat ikke hændelsen egnet til at medføre varige gener i lænden i form af en diskusprolaps, og vi finder det derfor ikke sandsynliggjort, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken og klagerens aktuelle gener i lænderyggen."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder speciallægeerklæring af 25/2 2017. Af klagerens lægejournal fremgår bl.a.:

"09 12 2013 ...

Tendens til lænderyggener efter pt. ca. 3 mdr. 'trådte ned fra et stillads' hvor nederste trin var 'for højt', aktuelt forværring efter 'julefrokostaktivitet' incl. 'lasergame', ingen rad. sympt./normal førlighed, ømhed ve side af lænden hvor der er let bevægeindskr., råd incl. henv. fys. og opfordres til at kontakte daværende arbejdsgiver med henblik på 'Anmeldelse arbejdsskade'."

"27 03 2014 ...

Stadig lidt ryggener, dog ikke dagligt - arb. jo som ..."

"01 04 2014 ...

ASK 010 vedr. obs. rygskaade august 2013.

Vedholdende lænderygsmærter efter distorsion ca 1/2 år siden, ingen rad. sympt., normal førlighed og beh i columna lumb. hvor der er ømhed sv.t. inf. del af columna lumb., til RU + opflgn."

"03/06/2015:

Skovlet med skovl og fået et jag i ryggen i går som ..., er ved at rydde et hus ned. Sm mest i ve. side ud for L3, ingen pareser, ingen føleforstyr. ingen cauda equina sympt., sm. mest ved side flektion th. mindre til ve., men føler sig mere stiv ved sideflektion t.v., FGA: 50 så opstår der smerter, ses an med fys og ipren, snakker med fagforening om anmeldelse"

"17-06-2015 ...

Konsultationsnotat

1. juni da han har skovlet jord fået et vrid i ryggen. Siden da kraftige rygsmerter med udstråling ned i ve. ben helt ned til lilletåen. Været ved fys 5 gange, seneste idag. Op ad dagen også inden fys bemærket at smerterne i ryggen igen tog til, efter fys helt slemt, kan nu slet ikke være til for smerter, føler at hele hans ryg kramper op. Kvamle grundet smerterne Ingen problemer med vandladning el. afføring, ingen ændring af udstråling ifht tidl.

Obj: Slet ikke muligt at undersøge da han er så smerteforpinat gives 75 mg voltaren im sammen med 10 mg proimperan im. Tilses igen efter 20 min ifht virkning mm Tilses efter 35 min her stadig svært smerteforpinat, rystende og klamtsvedende, minimal effekt af voltaren. Udtalte merer ved palpation af lændehvirverl. Kan næsten ikke gå tå- el hæl gang grundet smerterne, derfor meget svært at vurdere. Der er livlige reflekser bilat svt patella. Eks. raktalis: normal schinter funktion.

Plan: Indlægges til smertebehandling da han er så svært smerteforpinat."

"19 06 2015 ...

Uændret, ingen pareser eller sympt. cauda equina påvirke. Vejledning smertebeh."

"[Hospital] Medicinsk Endokrinologisk Afdeling

...

Indlæggelsesdato: 22 06 2015 kl. 12:12

Udskrivningsdato: 24 06 2015 kl. 14:42

Aktionsdiagnose:

A DM511D Lumbal diskusprolaps IV/V med radikulopati
+ AZAC2 hovedfunktionsniveau

Epikrise:

1 måneds anamnese med rygsmerter med progression henover weekenden med udstråling til venstre UE og nedsat kraft over venstre fodled. Behandling hos fysioterapeut og analgetika ikke længere sufficient. Herinde findes pt. tydeligt smertepåvirket og med smerteudstråling til venstre UE med nedsat kraft for plantar- og dorsalfleksion over venstre fodled og påvirket sensibilitet lateralt på venstre crus ned mod venstre tå. På grund af problemer med at tømme blæren ordentligt, gøres akut MR-columna, hvor der påvises median diskusprolaps sv.t. L4/L5. Vurderes efterfølgende ved neurokirurgerne, som finder klinik og billeddiagnostik helt overensstemmende. Der er ikke akut operationsindikation og der stiles mod konservativ løsning med øvelser og analgetisk behandling, som allerede har hjulpet i betydelig grad. Blæresymptomerne er aftagende, ikke tegn til cauda equina hverken klinisk eller billeddiagnostisk. Pt. udskrives til hjemmet med intensivering af analgetisk behandling og lakserende behandling til videre øvelsesprogram via egen fysioterapeut, som han har kontakt til og opfølgning via egen læge vedrørende den analgetiske behandling. Ved akutte tegn til cauda equina syndrom, kontakter pt. akut læge.

...

Epikrise

...-årig mand indlagt den 23.06.15 pga. forværring i rygsmerter samt på mistanke om progression af symptomer fra ve. UE. Forud for indlæggelsen havde pt. ca. 3 uger før pådraget sig et vrid i lænderyggen og fået svære rygsmerter på den baggrund. Herunder indlæggelsen tages rutine biokemi som er fuldstændig upåfaldende. Der gøres MR-scanning af columna lumbalis som viser median diskusprolaps på L4/L5 niveau uden spinalstenose samt med frie neuroforamina. Under indlæggelsen vurderes pt. i neurokirurgisk amb. hvor man anbefaler konservativ behandling. Pt. udskrives med råd og fornyet henvendelse ved progredierende pareser, eller cauda symptomer. Under tegnede skriver d.d. henvisning til rygvisitationen mhp. at pt. skal have lavet genoptræningsplan."

"Korrespondancebrev ...

[Hospital]

Reumatologisk Ambulatorium U

...

Udskrivningsdato/Ambulatoriedato: 14-07-2015

Indlæggelsesdato: 10-07-2015

...

Henvisningsdiagnose for genoptræningsforløb

ICD10 Kodebetydning

DM511D Lumbal diskusprolaps IV/V med radikulopati

...

Supplerende kliniske oplysninger

Uddrag af lægejournal fra d. 10.07.15 Kontaktårsag ...-årig ... henvist af Fælles Akutafd. for rygsmerter uden specifikation. Dispositioner Familiær: ... har også diskusprolapsproblemer, er ikke opereret. Tidligere i det væsentligste rask. 2015 ..., indlagt pga. aktuelle og i 2 omgange. Aktuelt Siden primo juni i år akut lumbago ischias med voldsomme smerter, der har medført sygemelding. Smerterne er mest gået ud i ve. ben, men også hø. Har fornemmelse af instabilitet over ve.fodled og storetå. Ind i mellem nedsat følelse på ydersiden af ve. lår, crus og på oversiden af foden. Der

er den 23-06-2015 på Afd. NR foretaget MR-skanning af columna lumbalis. Undersøgelsen viser tydelig median L4/L5 prolaps, mest mod ve. Er behandlet med understøttende medikamentel behandling og har i nogen grad fået øvelser hos egen fys.

...

Objektivt AT, ET, Orientering, bevidsthedsniveau: AT umiddelbart alderssvarende, god. 92 kg, 185 cm, bevæger sig tydeligt besværet fra lænden under af- og Ø påklædning etc. Columna thoracolumbalis: I stående stilling ses diskret langstrakt omvendt S-formet torakolumbal skoliose. Der er fiksatoren nedadtil lumbalt og i alle retninger. Fjedringsømheden over de 2 nederste bevægeselementer. UE: Store og små led frie. Lasegué 60/30 grader, hypæstesi/dysæstesi i ve. L5-område både højt og lavt. Der er let dorsal fleksionsparese over ve. fodled, senereflekser middellivlige, egale.

Konklusion Symptomatologi og klinik pænt forenelig med siden primo juni og i lettere grad regredierende median/ve.sidig L4/L5 prolaps. I dag aftales 1. Ses af vores fysioterapeut med henblik på udarbejdelse af almen genoptræningsplan. 2. Kommer til kontrol hos ut. om 2 mdr., må kontakte os før ved behov.

...

Aktuel funktionsevne på udskrivningstidspunkt: [klageren] har konstante smerter i lænden, begge balder og ned i begge ben. Der er snurrende fornemmelse i benene. Symptomerne svinger i intensitet og tilstedeværelse. Der er nedsat bevægelighed i lænden. Symptomerne forværres fx. ved indkøb, i den siddende stilling, når [klageren] skal tage strømper og sko på, ved cykling, når [klageren] skal tage bussen, tømme opvaskemaskine, gøre rent og skal stå at lave mad. Efter ca 400 meters gang får [klageren] forværring af smerterne og må bide smerterne i sig for at gå længere. Gangdistancen er ca. 1,5 km. [Klageren] har svært ved at falde i søvn om aftenen pga. den snurrende fornemmelse i benene. Der er afbrudt søvn. Smerterne er generelt værst om morgenen og om aftenen. [klageren] er i behandlingsforløb hos en privatpraktiserende fysioterapeut og har fået manuel behandling, en enkelt øvelser og skal i gang med at afprøve om TENS har effekt. [klageren] er fortsat sygemeldt. Han ligger meget ned i løbet af dagen men går dagligt en tur."

"20 07 2015 ...

Desværre ingen særlig bedring/fortsat periodevist meget ondt/ingen nyttilkomne sympt. i øvr., hår for en uges tid siden haft kontakt Rygamb., aftaler pt. kontakter Rygamb. igen."

Af skadesanmeldelsen af 31/8 2015 fremgår bl.a.:

"Oplysninger om ulykken

Hvilken dato skete ulykken? 02-06-2015

...

Beskriv ulykken så præcist som muligt

Skaden opstod da jeg på mit arbejde skulle fjerne mursten fra en væltet væg. Rummet var ikke særlig stor, og murstenene lå i en stor dyngede der fyldte hele gulvet. Jeg står lidt skævt pga rummets størrelse og fordi man bliver nødt til at starte fra en ende af, når man skal skovle mursten. da jeg skovler får jeg en stor klump af sammensatte mursten på skovlen (jeg vil anslå at jeg løftede 20 kg, men det godt have været mere pga det hele lå i en dyngede). I det jeg løfter får jeg et vrid i ryggen og akutte rygsmerter. Mængden og vægten af mursten overraskede mig.

Beskriv i detaljer hvilke del/dele af kroppen, der er beskadiget

Lænderyggen. Median diskusprolaps L4/L5

Hvor hurtigt efter ulykken opdagede du din skade?

Ankenævnet for Forsikring

10.

94428

Jeg får akutte kraftige ryg smerter, men ved ikke på dette tidspunkt at det er en diskusprolaps. (Havde håbet på et hold i ryggen)

Hvornår blev den første lægehjælp foretaget?

Jeg kontaktede min læge vikar med det samme efter ulykken og fik en tid d. 3/6 2015

...

Er der stillet diagnose?

Ja

Hvilken diagnose er stillet?

Median Diskusprolaps i L4/L5

Beskriv dine gener efter uheldet

Meget kraftige smerter i ben, føder og lænden/ryggen føleforstyrrelser i begge ben, nedsatkraft i benene (særligt i venstre). Nervesmerte/ustrålingssmerter. Meget begrænset bevægelighed (sidde og gå). Forstyrret nattesøvn. bivirkninger af medicin (Har fået stærke smertestillende papaparter)

Har du tidligere haft skader/sygdomme i den legemsdel, der nu er beskadiget?

Ja

Hvilke skader/sygdomme har du været behandlet for?

Jeg fik hold i ryggen 7/12 2013, hvor jeg gik sygemeldt og fik behandling for det i 1 måned. d. 18/8 2013. trådte jeg ned fra et tag til stillads og fik rygsmerter. Jeg opsøgte ikke læge eller andet før den 9/12 2013. da jeg sagtens kunne varetage mit arbejde. Skaden blev anmeldt til arbejdsskade-styrelsen i december 2013, den blev ikke anerkendt."

Af funktionsattest af 19/2 2016 fremgår bl.a.:

12	Skønner De, at tidligere sygdomme eller andre forhold har haft nogen form for indflydelse på den aktuelle skade/sygdom eller forværret dens følger?	NEJ	J A	Hvis JA, udfyldes:
		☐	☒	Hvilke? Efteråret 2013 længere periode med lænderygsmerter

Af vejledende udtalelse af 21/3 2019 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.: "**Varigt mén**

Andre relevante sager[Klageren] har en tidligere arbejdsskadesag vedrørende en skade, som fandt sted den 14. august 2013, hvor det varige mén blev vurderet til mindre end 5 procent, da hændelsen ikke blev fundet egnet til at medføre varige lændegener.

Ligeledes har [klageren] en tidligere arbejdsskadesag vedrørende samme hændelse, som fandt sted den 2. juni 2015, hvor det varige mén blev vurderet til 12 procent for lændegener.

Vurdering af varigt mén

Vores lægekonsulent med speciale i neurokirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Da der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseret for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold.

Grundlaget for vores vurdering:

- [Klageren] fik den 2. juni 2015 et jag i ryggen i forbindelse med at han skovlede.

- Dagen efter blev han tilset af speciallæge, hvor han klagede over lændesmerter.
- Det fremgår af de helbredsmæssige oplysninger, at [klageren] også klagede over lændegener forud for hændelsen, efter han i august 2013 trådte forkert ned på et stillads.

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over konstante lændesmerter med udstråling til venstre fod og føleforstyrrelser. Endvidere klager han over ned-sat bevægelighed af ryggen og påvirket nattesøvn.

Vi finder imidlertid, at der ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte skade og de ovenfor anførte gener.

Vi har lagt vægt på, at den beskrevne hændelse, ud fra vores lægefaglige vurdering, ikke er egnet til at medføre varige gener i lænden.

På baggrund af ovenstående finder vi, at [klagerens] aktuelle lændegener med overvejende sandsynlighed må tilskrives andre forhold end den anmeldte hændelse.

Vi vurderer derfor, at hændelsen den 2. juni 2015 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent på grund af manglende årsagssammenhæng.

Hændelsen er ikke i sig selv egnet til at give varig skade.

Vi er opmærksomme på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har anerkendt samme skade som en arbejdsskade og fastsat en méngrad.

I ulykkesforsikringssager er det vilkårene i forsikringsbetingelserne, der bestemmer dækningsområdet, og skadelidte der bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem de varige gener og den anmeldte hændelse.

Det følger af reglerne i arbejdsskadeloven, at når en skade er anerkendt som en arbejdsskade, er der formodning for, at alle gener er en følge skaden.

Som følge af forskellene i det juridiske grundlag kan vurderingerne i de to sagstyper derfor være forskellige."

Af fastholdelse af 14/6 2019 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Varigt mén

Det varige mén er fortsat 5 procent

I har i brev af den 22. marts 2019 anmodet om en genvurdering af det varige mén og i den forbindelse anført, at den fremsendte redegørelse af sagen samt neurologisk speciallægeerklæring skal inddrages i vurdering af sagen.

Vi har påny gennemgået sagens akter, herunder de helbredsmæssige oplysninger og jeres bemærkninger.

Vi skal bemærke, at den fremsendte redegørelse og speciallægeerklæring har været inddraget i vores tidligere vurdering.

Vi finder forsat, at der ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og [klagerens] aktuelle lændegener.

Vi har forsat lagt vægt på, at hændelsen, efter vores lægefaglige vurdering, ikke er egnet til medføre varige lændegener.

Vi har samtidig noteret os, at [klageren] også forud for hændelsen klagede over lændegener, ligesom der efterfølgende blev påvist en discusprolaps i lænden.

Det er herefter fortsat vores vurdering, at [klagerens] aktuelle lændegener med overvejende sandsynlighed skal tilskrives andre forhold end den anmeldte hændelse.

Vi fastholder derfor vores udtalelse af den 21. marts 2016"

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"2. Hvad dækker forsikringen

2.1 Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.

2.2 Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

3. Hvad dækker forsikringen ikke

3.1 Manglende årsagssammenhæng

For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

3.2 Sygdom m.m.

3.2.1 Følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg (bortset fra ildebefindende eller besvimelse).

3.2.2 Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom.

3.2.3 Skader på kroppen sket som følge af nedslidning.

...

9. Erstatning ved varigt mén

...

9.1.1 Forsikringen giver ret til erstatning i tilfælde af varigt mén (= medicinsk invaliditet) som følge af et ulykkestilfælde.

...

9.2 Hvad omfatter dækningen ikke

9.2.1 Gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende. Endvidere kan dette forhold ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis et sådant mén eller lidelse ikke eksisterede."

Nævnet udtaler:

Klageren, der er født i 1990'erne, har anmeldt til selskabet, at han den 2/6 2015 kom til skade med sin ryg i forbindelse med sit arbejde, da han fik et vrid i ryggen og akutte rygsmerter, da han skovlede mursten. Ved MR-scanning af 23/6 2015 fik han konstateret en diskusprolaps. Diskusprolapsen i klagerens lænderyg er anerkendt som en arbejdsskade med et varigt mén på 12 %. Klageren kræver dækning i henhold til ulykkesforsikringen.

Selskabet har afvist at yde dækning under henvisning til manglende årsagssammenhæng mellem hændelsen den 2/6 2015 og klagerens aktuelle gener i ryggen. Selskabet har anført, at den anmeldte hændelse ikke er egnet til at medføre en varig skade i form af en diskusprolaps i en ellers rask ryg.

Klageren har anført, at hændelsen er egnet til at forårsage varig personskade, da der var tale om et løft af en tung klump mursten på 15-20 kg med armene ud fra kroppen i en akavet, foroverbøjet stilling under trange pladsforhold. Klageren har anført, at der ikke er nogen relevante forudbestående forhold i hans ryg, og at hans alder gør, at eventuel degeneration må anses for så minimal, at dette ikke under normale forhold har kunnet medføre en diskusprolaps.

Af klagerens lægejournal af 9/12 2013 fremgår det, at "tendens til lænderygggener efter pt. ca. 3 mdr. 'trådte ned fra et stillads' hvor nederste trin var 'for højt', aktuelt forværring efter 'julefrokostaktivitet' incl. 'lasergame', ingen rad. sympt./normal førlighed, ømhed ve side af lænden hvor der er let bevægeindskr., råd incl. henv. fys." Af klagerens lægejournal af 1/4 2014 fremgår det, at "vedholdende lænderygsmerter efter distorsion ca 1/2 år siden, ingen rad. sympt., normal førlighed og beh i columna lumb. hvor der er ømhed sv.t. inf. del af columna lumb., til RU + opflgn."

Af funktionsattest af 19/2 2016 fremgår det, at den undersøgende læge har svaret "ja" til spørgsmålet "Skønner De, at tidligere sygdomme eller andre forhold har haft nogen form for indflydelse på den aktuelle skade/sygdom eller forværret dens følger?". Det fremgår videre, at

lægen på det opfølgende spørgsmål "Hvilke" har svaret "Efteråret 2013 længere periode med lænderygsmerter".

Af vejledende udtalelse af 21/3 2019 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår det, at "ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over konstante lændesmerter med udstråling til venstre fod og føleforstyrrelser. Endvidere klager han over nedsat bevægelighed af ryggen og påvirket nattesøvn. Vi finder imidlertid, at der ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte skade og de ovenfor anførte gener. Vi har lagt vægt på, at den beskrevne hændelse, ud fra vores lægefaglige vurdering, ikke er egnet til at medføre varige gener i lænden. På baggrund af ovenstående finder vi, at [klagerens] aktuelle lændegener med overvejende sandsynlighed må tilskrives andre forhold end den anmeldte hændelse. Vi vurderer derfor, at hændelsen den 2. juni 2015 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent på grund af manglende årsagssammenhæng. Hændelsen er ikke i sig selv egnet til at give varig skade. Vi er opmærksomme på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har anerkendt samme skade som en arbejdsskade og fastsat en méngrad. I ulykkesforsikringsager er det vilkårene i forsikringsbetingelserne, der bestemmer dækningsomfanget, og skadelidte der bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem de varige gener og den anmeldte hændelse. Det følger af reglerne i arbejdsskadeloven, at når en skade er anerkendt som en arbejdsskade, er der forudsetning for, at alle gener er en følge skaden. Som følge af forskellene i det juridiske grundlag kan vurderingerne i de to sagstyper derfor være forskellige."

Af fastholdelse af 14/6 2019 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår det, at "vi har påny gennemgået sagens akter, herunder de helbredsmæssige oplysninger og jeres bemærkninger. Vi skal bemærke, at den fremsendte redegørelse og speciallægeerklæring har været inddraget i vores tidligere vurdering. Vi finder forsat, at der ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og [klagerens] aktuelle lændegener. Vi har forsat lagt vægt på, at hændelsen, efter vores lægefaglige vurdering, ikke er egnet til medføre varige lændegener. Vi har samtidig noteret os, at [klageren] også forud for hændelsen klagede over lændegener, ligesom der efterfølgende blev påvist en discusprolaps i lænden. Det er herefter fortsat vores vurdering, at [kla-

gerens] aktuelle lændegener med overvejende sandsynlighed skal tilskrives andre forhold end den anmeldte hændelse. Vi fastholder derfor vores udtalelse af den 21. marts 2016"

Nævnet bemærker indledningsvist, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, som skal bevise størrelsen og rigtigheden af sit krav.

Efter en gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i udtalelse af 21/3 2019 og i fastholdelse af 14/6 2019 har vurderet, at der ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og klagerens aktuelle lændegener – og at den beskrevne hændelse ikke er egnet til at medføre varige gener i lænden – og på denne baggrund har fastsat det varige mén som følge af ulykken til mindre end 5 %.

Nævnet har også lagt vægt på, at det fremgår af klagerens lægejournal af 9/12 2013, at klageren har tendens til lænderygmerter, efter at han trådte ned fra et stillads, hvor nederste trin var for højt, og at klageren aktuelt havde forværring efter julefrokostaktivitet med "lasergame".

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at det fremgår af klagerens lægejournal den 1/4 2014, at han havde vedholdende lænderygmerter efter distorsion for cirka 1/2 år siden.

Nævnet har tillige lagt vægt på, at det fremgår af funktionsattest af 19/2 2016, at den undersøgende læge skønner, at klagerens periode med lænderygmerter i efteråret 2013 har haft indflydelse på klagerens aktuelle skade eller forværret dens følger.

Nævnet har desuden lagt vægt på, at det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 3.2.1, at forsikringen ikke dækker "følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg" ligesom forsikringen efter punkt 3.2.2 ikke dækker "forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom".

Ankenævnet *for* Forsikring

16.

94428

Det, som klageren har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels